

ประเภทภูมิปัญญาด้าน กำกิ้น ของกิน

ชื่อภูมิปัญญา กล้อย

บทนำ/ความสำคัญของภูมิปัญญา

การทำกล้อย เป็นอาหารแทนข้าวในสมัยก่อน เนื่องจากคนสมัยก่อนไม่มีข้าวจะกิน เพราะด้วยความทุกข์ยาก คนสมัยก่อนจึงไปหาของป่าอย่างเช่น เห็อก หรือกล้อย ซึ่งกล้อยก็มีลักษณะคล้ายเห็อก มัน เพราะกล้อยมีผลอยู่ใต้ดิน หรือส่วนราก ลำต้นของกล้อย เมื่อคนสมัยก่อนได้นำเอากล้อย กลับติดตัวมาบ้านแล้ว พวกเขาก็จะลองนำมาหนึ่งให้สุกจนกว่าจะทำให้เนื้อในนั้น ไม่คันคอ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของตนในสมัยก่อนที่รู้จักเลือกนำอาหารมาประกอบอาหาร ทำให้คุณเป็นผู้มีความคิดดีขึ้น จะเห็นได้ว่า กล้อยก็เป็นอาหารอย่างหนึ่งในการเสริมสร้างพลังงานได้ด้วย เช่นเดียวกับข้าวในสมัยปัจจุบัน เราจึงควรอนุรักษ์ดำรงไว้ซึ่งสิ่งอันเป็นประโยชน์ ต่อสถานที่เกิดของเราต่อไป เพื่อชนรุ่นหลังจะได้รู้ถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสมัยอดีตที่มีความเหน้อยยาก และมีความทุกข์ยากมากจนเกือบไม่มีอันจะกิน และอยากจะให้ชนรุ่นหลังได้ทราบถึงวิธีการทำกล้อยด้วยดังนี้

แหล่งที่มา คือ ป่า หรือ ตามสถานที่ขึ้น ๆ ทั่วไป

วิธีการเก็บกล้อย

กล้อย จะมีลักษณะคล้ายบุก สะสมอาหารไว้ที่ส่วนหัวหรือรากในดิน ดังนั้น เราควรใช้เสียมขุดเจาะบริเวณหัวดังกล่าว มากน้อยตามใจชอบ แล้วนำมาล้างน้ำให้สะอาด นำกั๊บไปนึ่งได้ที่บ้าน

อุปกรณ์ในการทำกล้อย

1. ซึ่งในการนึ่งกล้อย
2. มีด
3. น้ำ 1 ขวดทรงกลม
4. มะพร้าวขูดเป็นฝอย
5. น้ำตาล
6. ช้อน

วิธีการทำถ้อย

1. ปอกเปลือกถ้อยแล้วล้างให้สะอาดอีกทีแล้วชุกถ้อยด้วยซ็อนพอประมาณ แล้วนำถ้อย ที่ได้ใส่ลงไปนึ่ง แล้วเติมน้ำข้างล่างพอประมาณไม่มากจนเกินไป
2. นึ่งถ้อยให้สุกโดยไม่ต้องกำหนดเวลา เพราะถ้อยถ้าทำไม่สุกจะทำให้คันคอได้ จึงต้องทำให้สุก และเหลือทิ้งโดยไม่กำหนดเวลา
3. พอกถ้อยสุกแล้ว นำยกใส่ในจาน ใส่น้ำตาลและมะพร้าวชุกลงไป แค่นี้ก็สามารถรับประทานถ้อยได้

ประโยชน์ในการทำถ้อย

1. ทำให้ทราบถึงวิถีชีวิตของผู้คนในอดีตว่ามีชีวิตที่ยากจน ต้องเสาะหาอาหารเพื่อประทังชีวิต
2. ได้รับประโยชน์และองค์ความรู้จากการทำถ้อย
3. ได้รู้จักถ้อยโดยที่คนสมัยปัจจุบันมักไม่รู้จักมาก่อน ก็สามารถรู้ได้ด้วยเช่นกัน

แหล่งข้อมูล

นางคำมี สุโน อายุ 72 ปี

บ้านเลขที่ 41 หมู่ 3 ตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110